

Vlaams
Parlement

vergadering **C90**
zittingsjaar 2015-2016

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

van 20 januari 2016

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Ann Brusseel aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over imagoschade voor Brussel – 720 (2015-2016)	3
VRAAG OM UITLEG van Elke Van den Brandt aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de samenstelling van de raad van bestuur van Muntpunt – 753 (2015-2016)	10

VRAAG OM UITLEG van Ann Brussel aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over imagoschade voor Brussel – 720 (2015-2016)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: Mevrouw Brussel heeft het woord.

Ann Brussel (Open Vld): Voorzitter, minister, collega's, ik ben zeer bezorgd over het imago van Brussel. In november 2015 hadden we in navolging van de aanslagen in Parijs al enkele heel spannende dagen met een lockdown die op de stad heeft gewogen, en voor het jaareinde kreeg het imago van Brussel nog eens rake klappen als afscheidscadeau aan 2015.

Het ging om het afgelasten van het vuurwerk door de terreurdreiging, en meer in het bijzonder de communicatie daarover. Het Laatste Nieuws maakte melding van Brussel als een terreurnest op hln.be van 30 december. De Morgen had het over het terreurimago van onze hoofdstad en stelde op haar eerste bladzijde dat Brussel in rep en roer had gestaan, terwijl niet iedereen daar meteen veel van had gemerkt op 30 december, althans ikzelf niet.

Bovendien zorgde het afgelasten van het vuurwerk van de stad Brussel en de weinig serene communicatie daarover voor verwarring. Bepaalde media stelden onomwonden dat er geen festiviteiten zouden zijn in Brussel, alsof er daadwerkelijk niks te beleven zou vallen en er veel meer dan het vuurwerk was afgelast. Ik citeer de kop van Le Soir van die avond, die een sterke impact heeft gehad op de internationale media. Die kopte dat Brussel plat zou liggen, dat Brussel onder de terreurdreiging 'les festivités' had geannuleerd. 'Festivités annulées' klinkt alsof er die avond in de stad daadwerkelijk niets meer zou gebeuren.

Bijgevolg leed Brussel tijdens de feestperiode onder de toon die werd gezet door zowel de overheid als de media. Er moeten inderdaad maatregelen worden genomen door de overheid wanneer er een veiligheidsprobleem is, dat hoort u mij niet ontkennen. Maar de manier waarop en de feedback die daarna komt, lijken heel belangrijk, te meer dat sommige mensen in de stad de indruk hadden dat Brussel sterker werd geveild en dat kwatongen konden beweren dat Brussel misschien iets minder beveiligd was dan andere steden. Al die commentaren heb ik gehoord in die periode. Ze raakten me en zetten me ertoe aan om deze vraag om uitleg te stellen.

De cultuursector, de kleinhandel en de horeca ondervonden immense schade van het gedeukte imago van de hoofdstad. De cultuurhuizen in Brussel zien hun bezoekersaantallen teruglopen. Het Verbond van Belgische Ondernemingen (VBO) heeft het over een totale economische schade van 185 miljoen euro in diverse sectoren. Dat is niet niks.

Uiteraard besef ik heel goed dat het compenseren van economische verliezen bijzonder moeilijk is. De omvang van de schade, alsook de herstellende effecten die na verloop van tijd merkbaar zullen zijn, zorgen ervoor dat het bepalen van de effectief geleden schade een uiterst moeilijke klus is. Dat zou voor een eindeloze discussie zorgen.

Bij de Brusselaars en vooral de Brusselse ondernemers leeft dit thema momenteel zeer sterk. Daarom lijkt het mij belangrijk alle mogelijke inspanningen te leveren om het imago van de hoofdstad zo snel mogelijk weer meer glans te geven, en om de mensen die culturele evenementen organiseren en horeca-uitbaters een hart onder de riem te steken en de moed te geven om door te gaan met hun onderneming.

Minister, wat is uw visie op de kwestie aangaande het imago van onze hoofdstad en de perceptie die wordt geschapen? Werd aangaande het imago probleem van

de hoofdstad en de economische verliezen al een politiek overleg gepland? Zo ja, werd u hierop in uw hoedanigheid van Vlaams minister bevoegd voor zowel Brussel als cultuur uitgenodigd? Plant u zelf concrete acties om Brussel en de Brusselse ondernemingen te steunen?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mevrouw Brussee, ik zal eerst even ingaan op de algemene problematiek van dit soort terreurdreiging, of soms, zoals in andere steden, reële terreuraanslagen en de economische effecten daarop. Daarna ga ik in op dingen die aan het gebeuren zijn, en dan geef ik het bredere verhaal. We hebben over dit thema al een kort debat gevoerd in de plenaire vergadering van 17 december 2015. Dat was op instigatie van de heer Poschet, die zich vandaag jammer genoeg heeft verontschuldigd.

Dat het toerisme stilviel in de dagen na de aanslagen in Parijs en met de verhoogde terreurdreiging in Brussel is een feit. Dat is onloochenbaar en heeft ons allemaal een bepaalde machteloosheid en ergernis gegeven. Dat dit ook een weerslag heeft op de horeca en Brusselse middenstand kan onmogelijk worden ontkend.

Dit zijn de cijfers waarover we beschikken. De directeur-generaal van VisitBrussels, de heer Patrick Bontinck, heeft op 10 december gezegd dat na de aanslagen dagelijks 2000 vliegtuigtickets naar Brussel werden geannuleerd. We weten ook dat de jaarlijkse kerstmarkt in Brussel onder de evenementen heeft geleden. Daar was er sprake van een derde minder bezoekers ten opzichte van vorige edities. Vooral buitenlandse toeristen lieten dit jaar het evenement links liggen.

Het VBO bestudeerde de impact in de sectoren horeca, vrije tijd en evenementen, passagiersvervoer in de luchtvaart en kleinhandel voor de laatste vijf weken van december. Die schatte de minderinkomsten op 185 miljoen euro. Ook het niet doorgaan van enkele oudejaarsevenementen waarnaar u verwijst, zal een prijskaartje hebben gehad.

We mogen de effecten helemaal niet minimaliseren. Het is geen prettige periode geweest. Anderzijds is de vraag ook belangrijk of dit een onomkeerbare trend of gewoon een tijdelijk fenomeen is.

De waarschuwing van het VBO voor blijvende imagoschade moet alvast ernstig worden genomen. Anderzijds zijn niet alle opiniemakers of onderzoekers pessimistisch over de toekomst. Ik geef u enkele cijfers die aantonen dat er ook goede elementen in het perspectief liggen. Ik sprak daarnet al over het groot aantal geannuleerde inkomende vluchten op de luchthaven van Brussel in de weken na de terreurdreiging. Uit de toelichting hierover van de directeur-generaal van VisitBrussels, de heer Bontinck, bleek ook dat het aantal reservaties begin december alweer steeg tot 6000 per dag. In diezelfde periode is dat gemiddeld 7500 per dag in normale omstandigheden. We zitten inderdaad nog niet aan de normale flow, maar er was toch al een duidelijk verschil ten opzichte van de heel moeilijke periode de eerste dagen en weken na de dreiging.

Dan zijn er een aantal economen van niet onbelangrijke instellingen die de terreurdreiging en de economische impact in en op de steden wat meer in de diepte hebben onderzocht. Ik wil in eerste instantie de heer De Leus van KBC Group citeren. Die wees er op 23 november 2015 op dat de impact op het Spaanse en het Britse bruto binnenlands product na de aanslagen in Madrid van 2004 en in Londen van 2005 in beide gevallen nihil was. Globaal gezien zullen sommige sectoren tijdelijk zwaar getroffen worden, de horeca in het bijzonder, maar andere sectoren varen er wel bij. Dat wil niet zeggen dat ook daar niet een belangrijke economische terugslag geweest is de dagen en weken na de aanslag, maar als men het op jaarbasis bekijkt, dan neutraliseert zich dat.

Ik citeer een andere gezaghebbende stem, de hoofdeconoom van Voka, de heer De Cock, op de website van 20 november 2015: "We zien dat de negatieve economische impact van zo'n grote aanslagen steeds kleiner wordt. Er is een tijdelijke dip in het consumentenvertrouwen maar dit ebt vrij snel weg en heeft na enkele weken weinig impact op de consumentenuitgaven." Ook de centrale bank van Nederland heeft een studie gepubliceerd, 'Terrorisme: beperkte gevolgen voor de economie' die tot gelijkaardige conclusies kwam.

Let op, dit zijn een aantal zaken die we niet naast ons neer kunnen leggen. Maar er zijn ook communicatie-experten die zeggen dat waar er effectief een terreuraanslag heeft plaatsgevonden zoals in Londen en Madrid – gelukkig is dat in Brussel nog niet het geval –, de samenhangigheid en de getroffenheid bij de collectiviteit van de bevolking sterker is en er dus een positief effect is en een constructieve wil om na het leed met nieuwe moed de draad op te pikken. Precies dat positief effect zou in Brussel minder spelen – ik durf het bijna niet te zeggen – omdat er geen aanslag is geweest. Het kan zijn dat wij met een langere nasleep zitten dan in Londen en Madrid. VisitBrussels heeft daar een aantal antwoorden op proberen te geven. Het is belangrijk dat we de terreurdreiging niet doodzwijgen, maar op de sociale media en andere platformen de bevolking proberen te mobiliseren en te doen reageren om die collectieve samenhangigheid op te wekken.

Wat wel in dezelfde periode aan bod kwam – ik heb dat ook tijdens het actueel debatje in de plenaire vergadering gezegd – is dat er gelukkig een aantal zaken op de sociale media verschenen zijn die toch ook een belangrijke impact hebben. Ik geef er maar twee: 'Welcome to Brussels: Europe's Unexpected Art-World Hotspot', op Travel+Leisure op 14 december 2015, en dan wat we allemaal met plezier gedeeld hebben, zonder misschien goed te weten waarom, 'Why Brussels Is the New Berlin' verschenen in The New York Times, op 11 december 2015. Ook in die zeer donkere periode kwamen er een aantal zaken die de stad weer in een positief daglicht zetten. Dit geef ik u feitelijk weer, niet om te zeggen dat de enen gelijk hebben en de anderen ongelijk.

U vraagt of aangaande het imagoprobleem van de hoofdstad en de economische verliezen al een aantal stappen werden gezet, overleg werd gepleegd en dergelijke meer. Zoals wij weten is het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest sinds de laatste staatshervorming bevoegd voor binnenlands en buitenlands toerisme en voor het imago van de hoofdstad. Dat wil niet zeggen dat anderen er zich niet mee moeten of kunnen bemoeien, maar het zwaartepunt van de bevoegdheid ligt wel daar. Zoals ik in de plenaire vergadering half december al gezegd heb, is het in eerste instantie deze organisatie die aan zet is. Ik heb met hen vorige week nog overleg gehad omdat ik wilde kunnen inschatten hoe zij de antwoorden op uw vragen geven.

Op korte termijn, in de fase van de acute crisisperiode, hebben zij ingezet op brede imagocampagnes. Eerst was er de zeer snel op poten gezette kattencampagne om enigszins te relativiseren. Men kan er allerlei vragen bij hebben of men te weinig of te veel relativeert en dergelijke meer, maar in het kader van de mobilisering en van de publieke opinie binnen Brussel is het niet onbelangrijk. Daarna is de voorbije twee weken de gelanceerde telefooncampagne 'Call Brussels' niet onopgemerkt voorbijgegaan, die toch wel een impact gehad heeft in de zin van aantal telefoontjes, aantal landen die erbij betrokken waren en vooral de gerichte mailing van VisitBrussels van die telefooncampagne naar de toeristische sector wereldwijd. Men heeft dat niet alleen in de pers en de sociale media gedaan, maar er zijn werkelijk tienduizenden toeristische operatoren in de rest van de wereld geïnformeerd over die campagne om op die manier een duidelijk begin van tegengewicht te geven. Daar zijn ook stevige budgetten voor ingezet, zoals u weet.

Wat men nu wil na de snelle kattencampagne en de ook snelle, maar met wat meer voorbereiding, telefooncampagne is de acute crisissfeer te verlaten en over

te gaan naar 'business as usual', want anders zit je met een communicatieve valkuil waarbij je weliswaar met de beste bedoelingen, krampachtig zou gaan communiceren dat we nog altijd met een heel groot probleem zitten, maar dat het geen groot probleem is. Dat zijn natuurlijk tegenstrijdige berichten. Men wil dus verder inzetten in het kader van de jaarplanning, te vinden in hun documenten, op de zogenaamde 'affinitaire marketing' waarbij de bestaande troeven van de stad maximaal moeten worden uitgespeeld. Als ik 'stad' zeg, heb ik het uiteraard over het gewest. Het is geen juridische formulering, maar een taalkundige. Hier kunnen en zullen linken worden gelegd naar muziek, kunsten, podiumkunsten, maar ook naar het winkelaanbod zoals VisitBrussels onlangs deed met extra aandacht voor de winterkoopjes.

Dan blijft nog de vraag wat ik kan doen, wat Vlaanderen kan doen. Ik wil herhalen dat ik mezelf niet voorbij wil hollen en me niet wil laten opjagen. Het is jammer dat de heer Poschet er nu niet is, maar hij sprak toen van bijna drie campagnes. Er was een campagne om de toeristen terug naar Brussel te halen. Dat is terecht. Hij zei ook dat we 'feel good' moeten creëren binnen de Brusselse samenleving omdat de mensen aangeslagen zijn. Dat is nog een andere campagne. Daarnaast zei hij dat we ervoor moeten zorgen dat de Vlamingen positief naar Brussel blijven kijken. Dat is een derde campagne. Met de bescheiden middelen waarover we beschikken, zijn drie campagnes misschien wat van het goede te veel.

Ik wens op korte termijn eerder in te zetten op de breedte. Ik verwijs naar enkele particuliere projecten die we subsidiëren. Zo is er de spraakmakende film-documentaire 'Our City' van Maria Tarantino, die aan het personeel van de Vlaamse overheid wordt getoond om de koudwatervrees bij sommigen weg te nemen. Ook zijn er contacten van de Vlaamse ambtenaren met bijvoorbeeld het Molenbeekse Huis van Culturen en Sociale Cohesie waar Hans Vandecandelaere over zijn boek 'In Molenbeek' een lezing gaf. Een ander project is 'Brussel bestaat niet: een roadtrip door de buik van Europa's hoofdstad' door Marie Geukens gemaakt. Het is een documentaire waarbij zij de nuance van de stad met de goede en de slechte dingen weergeeft. U weet ook dat we Brusselbinnenstebuiten als een nominatim partner financieren. Ook zij gaan recht op doel af want ze activeren hun specifiek Molenbeeks pakket 'Is dit Molenbeek?'. Geen van de dingen die ik opsom, zullen het op zichzelf veranderen. Daarvoor zijn ze te weinig impactvol, maar de lagen die over elkaar kunnen worden gelegd, kunnen dat mogelijk wel.

Daarnaast zijn er vanuit onze ondersteuning elk jaar opnieuw vele initiatieven die Brusselaars hopelijk gelukkig maken en inwoners uit Vlaanderen met hartelijkheid naar de hoofdstad halen. Ik denk aan Boterhammen In Het Park, Couleur Café, Plazey enzovoort.

Daarnaast willen we daar ook duidelijk op inzetten met de beheersovereenkomst van Muntpunt. Dat is de normale taak van Muntpunt, maar we zullen ook oog hebben voor het perspectief van de komende maanden en jaren.

Laat ons ook de Vlaams-Brusselse Media Bruzz, die in hun strategisch plan aandacht hebben voor doelgroepen in én buiten Brussel, niet vergeten. Ook zij hebben de opdracht om via journalistieke informatie mee te bouwen aan een stadsgevoel bij Brusselaars en aan heldere communicatie ten aanzien van mensen die niet in onze stad wonen. Op die manier kunnen ze hun enige goesting geven om een dagtrip of iets anders te doen.

Ik verwijs tot slot naar Studio Globo, met inleefateliers en wandelingen in Kuregem die door mij worden ondersteund.

Mevrouw Brusseel, de overheden die rechtstreeks een grotere impact kunnen hebben dan wij, hebben wel degelijk hun verantwoordelijkheid genomen en blijven dat doen, namelijk het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en VisitBrussels. Minister

Borsus heeft vanuit de Federale Regering een soort compensatieregeling naar de Brusselse middenstand op gang gebracht. We moeten daar geen wonderen van verwachten, maar op het juiste beleidsniveau wordt er alleszins op ingespeeld.

Zelf sluit ik initiatieven in de toekomst niet uit. In het verleden zijn er door voorgangers campagnes geweest om Vlamingen naar Brussel te halen. Dat is dan weer een andere insteek, geen onbelangrijke maar wel een andere. Dit zal toch eerder afhangen van de middelen die wellicht volgend jaar zullen vrijkomen. Betekent dit dat we niets doen? Neen, iedereen moet zijn werk doen en niet door elkaar lopen. Ik blijf alert, want als er iets zou gebeuren de komende maanden, dan zal de vraag steeds pregnanter worden. Op dit ogenblik heeft iedereen vanuit zijn bevoegdheidspakket op een professionele manier gedaan wat er moest gebeuren, en in overleg. Ik zit niet te wachten, maar neem wel degelijk contact. We zien dat er een aantal zaken bewegen.

Ik kan me voorstellen dat dit antwoord u geen volledige voldoening geeft, maar als de zaken blijven zoals ze zijn, is het een genuanceerd verhaal. U hebt het tegendeel trouwens ook niet beweed.

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Ann Brusseel (Open Vld): Minister, u kent me goed. U weet dat ik niet zo snel volledige voldoening vind. In zo'n moeilijke kwestie is het ook heel erg moeilijk om snel honderd procent voldoening te geven aan wie de vragen stelt. Dat gaat niet alleen over mijn vragen, maar ook over vragen van mensen die evenementen organiseren en middenstanders.

Ik ben alvast tevreden dat er gericht is gewerkt naar de toeristische sector. Ik ben ook tevreden dat u verder sterk inzet op de projecten in de moeilijke delen van Brussel, zoals Kuregem en Molenbeek. De mensen die zich daar inzetten, verdienen onze niet-aflatende steun. Heel vaak – en ook wel terecht – komen Molenbeek en Kuregem niet goed in het nieuws. Er was op de avond van 31 december 2015 uiteindelijk ook wel veel commotie. Sommigen reageerden negatief op het afgelasten van het vuurwerk. Er zijn een aantal zaken die effectief moeten worden benoemd, maar de vraag is hoe subtiel er wordt gecommuniceerd. Dat ligt niet in uw handen, maar is het werk van ons allen, ook binnen onze partijen.

Vindt u het nodig om Sarkozy-gewijs te zeggen dat u de Kärcher of de grove borstel gaat bovenhalen, dan wekt dat de perceptie dat een deel van Brussel echt levensgevaarlijk is en dat je daar ook bij klaarlichte dag beter niet door stapt. Dat vind ik redelijk ongelukkig. Dat zet geen zoden aan de dijk. Voor mijn part haalt men inderdaad alle middelen boven om de problemen op te lossen die er zijn. De vraag is hoe je je eigen land, je eigen bevolking internationaal in beeld wilt brengen en hoe je je eigen hoofdstad weer vooruit wilt helpen. Dat is een belangrijke vraag.

Ik denk dat het goed is dat we daar intern, zonder de camera's erbij te halen, goede debatten over blijven voeren en dat we alert zijn voor welke gevolgen woorden kunnen hebben. Ik denk bijvoorbeeld dat de communicatie van de burgemeester van Brussel die avond niet zo goed uitgekend was. Ik zou er toch voorzichtig mee zijn om te gaan communiceren aan RTL, Le Soir, De Morgen over je beslissingen. Ik zou dan wel de krantenkop eens willen zien, die dan zo dubbelzinnig is dat heel veel mensen niet buiten durven te komen, terwijl alleen het vuurwerk afgelast was.

Wij allen zitten nu wel met de gebakken peren. Veel economen zeggen wel dat de impact niet gigantisch is. Mensen herpakken zich. Er is gelukkig geen aanslag geweest. Belangrijk voor ons is dat we niet in een permanente sfeer van terreurdreiging blijven. Dat is in andere steden ook niet het geval. Dat is in New

York ook niet zo geweest. Mensen hebben veerkracht en moed getoond. Dat is belangrijk. Op sommige momenten vrees ik, als ik bepaalde communicatie zie, dat sommigen er garen bij willen spinnen om die donkere wolk over Brussel te laten hangen, omdat hen dat politiek nu eenmaal goed uitkomt.

Ik zal daar waakzaam voor blijven, want ik zal niet tolereren dat die sfeerscheping jaren aansleept en voor schade zorgt die sluimert, die altijd maar toeneemt en waar we moeilijker de vinger op kunnen leggen. Het zou iets anders zijn, als er een aanslag geweest was, als men daders had kunnen oppakken. Dan is er een dieptepunt, dan klimt men uit het dal en dan gaan de zaken weer vooruit. Het zou erger zijn, mocht de problematiek blijven sluimeren. Maar ik ga verder met de optimistische insteek die we gekregen hebben, met de projecten die georganiseerd worden. Ik hoop dat zowel Brusselaars, Vlamingen als toeristen uit andere landen Brussel gauw weer als 'the new Berlin' beschouwen en dat ook overal gaan zeggen.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Elke Van den Brandt (Groen): Het is een heel breed debat. Het is belangrijk dat verschillende actoren en eigenlijk elke Brusselaar zich mee inschakelen in dat proces om van Brussel die fijne, aangename stad te maken waar mensen veilig en verbonden kunnen samenleven. Er liggen nog heel wat uitdagingen op de plank.

Ik heb nog een specifieke bijkomende vraag, minister. Het is begonnen met imagoschade, maar er is ook commerciële schade. Ik wil niet vragen naar de volledige economische schade in heel Brussel, want dat debat moet in het Brusselse parlement gevoerd worden, maar bijvoorbeeld ook de culturele sector heeft daar een duidelijke financiële slag door gekregen. Hoe kijkt u daarnaar? Hoe wilt u dat opvangen? Is er eventueel een mogelijkheid om een fonds op te richten om tijdelijke verliezen op te vangen? Zijn er scenario's om ervoor te zorgen dat de culturele sector daar geen jarenlange kater aan overhoudt, doordat men enkele weken heeft moeten sluiten?

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, bedankt voor uw antwoord. Het klopt dat er bijzonder negatieve media-aandacht is geweest rond onze stad. En die is er eigenlijk nog altijd. We hebben daar eind december al een debat over gevoerd in het Vlaams Parlement.

Ik kan alleen maar vaststellen dat die negatieve berichtgeving jammer genoeg blijft aanslepen. Gisteren kwam het nieuws overgewaaid uit Frankrijk van de moeder van een slachtoffer uit de Bataclan, die heel uitdrukkelijk naar onze stad verwees. Ik verwijs ook naar de BBC, die recent nog een hele reportage gewijd heeft aan Molenbeek. Dat die negatieve berichten imagoschade veroorzaken en bijgevolg ook een economische tol eisen, mag inderdaad niet verbazen. Dat is een erg betreurenswaardige zaak. Zowel de toeristische sector, de kleinhandel als de culturele sector hebben economische schade geleden.

Men kan echter niet om het feit heen dat de media sinds de aanslagen in november ook wel de vinger op de wonde hebben gelegd. Er is toch wel een bepaald probleem in onze stad. Er is het versnipperde beleid. Ik blijf er ook op wijzen dat er in het verleden een zeer laks veiligheidsbeleid is gevoerd. Er zijn bepaalde problemen waarvan men heeft weggekeken. Er was een weggijkpolitiek, die effectief een bepaald klimaat heeft veroorzaakt.

Dat de media daarover berichtgeven, lijkt mij niet abnormaal. We kunnen zeker discussiëren over de nuance in de berichtgeving en het imago dat ontstaan is, maar de negatieve berichtgeving over Brussel en de veiligheidsproblematiek ontstaat ook niet in het luchtledige. Ze vertaalt een bepaalde situatie die jammer

genoeg ontstaan is in onze stad. Het is dan ook niet enkel een perceptie, die los zou staan van de realiteit. Ik zeg altijd: een veilige stad is de beste reclame voor het imago van een stad. Ik vind het bijzonder positief, minister, dat u overleg hebt gepleegd met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Er zijn bepaalde campagnes opgestart. U hebt verwezen naar de telefooncampagne die heel succesvol is geweest. Terecht moet men uit die acute crisissfeer komen. Het mag geen valkuil zijn. Men moet terugkeren naar 'business as usual'.

Ik hoop dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest ook voldoende zal inzetten op de coördinatie van het veiligheidsbeleid. Een beter veiligheidsbeleid in Brussel is toch nog altijd de beste reclame voor onze stad.

U hebt verwezen naar de vele initiatieven die u vanuit Vlaanderen binnen uw bevoegdheden hebt genomen. We moeten daaraan verder blijven werken. We moeten invloed uitoefenen om de dingen ook met onze bevoegdheden positief aan te pakken. We moeten ervoor zorgen dat er nog een mooi aanbod is van onderwijs, dat onze kinderen veilig naar school kunnen gaan. Er moet ook een mooi aanbod blijven op het vlak van cultuur en binnen welzijn, zodat we op een positieve manier vanuit Vlaanderen kunnen werken aan het imago van Brussel.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik wil nog drie dingen zeggen.

Mevrouw Brusseel, ik kan volmondig beamen wat u zegt. Het is belangrijk dat wij als beleidsvoerders de mensen op het terrein – in de veiligheidssector, in het onderwijs, in de sociale sector – onze volledige steun geven, met woorden en daden. Vandaag is ook morele steun heel belangrijk, en die moeten we zeker duidelijk geven en uitspreken. Ik heb dat gedaan in een bescheiden signaal naar de culturele sector om hun minstens dat hart al onder de riem te steken in die moeilijke dagen.

Mevrouw Van den Brandt, het is zo dat ik in eerste instantie – en ik heb dat ook gecommuniceerd, wat sommigen mij kwalijk hebben genomen – zeg dat het een tegenslag is die men met eigen middelen kan opvangen. Ik heb cijfers opgevraagd – en ik nodig u uit hierover vragen te stellen – over de reserves die men in de culturele sector heeft kunnen opbouwen – vanuit goed bestuur, laten we wel wezen – en die zijn van dien aard dat men dit soort tegenslagen kan opvangen. Een keer, anderhalve keer? Ze zijn wel aanzienlijk. Ik dacht dat het beter was om het op die manier te doen. Dat debat is voor mij open. Ik besef dat het niet weg is. In die zin blijft uw vraag, net als die van mevrouw Brusseel, pertinent voor de komende maanden. In eerste instantie kunnen ze dit verlies dus wel degelijk opvangen met hun eigen reserves.

Onze debatten en demarches die we allemaal vanuit onze overtuiging voeren en doen om een goed en beter bestuur in Brussel mogelijk te maken, zullen blijven. Mijnheer Vanlouwe, ik wil wel één ding zeggen: het viel mij op dat de federale overheid de voorbije dagen de vergelijkbaarheid van de veiligheidssituatie in de grote steden naar voren heeft gebracht. Ik moet zeggen dat die cijfers mij ook hebben verrast. Brussel doet het, wat misdaadcijfers betreft, goed tegenover bijvoorbeeld Antwerpen en Luik. Betekent dat dat we op onze lauweren mogen rusten? Helemaal niet. Het debat blijft open, laat het ons dus voeren. Het viel mij gewoon op – en we moeten met zijn allen heel waakzaam zijn over perceptie en realiteit, niet alleen in dit debat maar over het algemeen – dat het in de Franstalige media duidelijk aanbod komt en in de Vlaamse media nauwelijks een vermelding krijgt.

Julie hebben ongewild elkaar wat geraakt: perceptie is belangrijk. Als we die niet kunnen keren, is er een probleem. Laat ons tegelijkertijd ook de feiten in ogenschouw nemen en laten we dan beide onderzoeken.

Ik denk dat we, zeker op de middellange termijn, in deze commissie in dezelfde richting willen werken, en dat is de voornaamste conclusie die ik voorzichtig wil trekken uit dit debat.

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Ann Brusseel (Open Vld): Ik heb daarnet in mijn repliek duidelijk gezegd wat ik te zeggen had. Ik dacht dat het duidelijk was. Ik ga dus afsluiten.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Elke Van den Brandt aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de samenstelling van de raad van bestuur van Muntpunt – 753 (2015-2016)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Elke Van den Brandt (Groen): Minister, ik moet u niet overtuigen van het belang van Muntpunt in Brussel. De vzw is een bibliotheek, maar tevens een ontmoetingsplaats, een informatiecentrum en een spil in de promotie van Brussel. Het is dus een heel belangrijke actor om de promotie van Brussel op zich te nemen.

Muntpunt is een verzelfstandigd agentschap, dat zowel door de Vlaamse Regering als door de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) wordt geïnitieerd. Een goed bestuur van deze vzw is dus van groot belang. Als het daar misloopt, is er een heel belangrijke speler van het beleid weg. De manier waarop de algemene vergadering en raad van bestuur worden samengesteld, zijn bepaald in de nieuwe statuten, met respect voor het Cultuurpact en conform de regels voor deugdelijk bestuur. De samenstelling van de raad van bestuur van Muntpunt roept toch enkele vragen op, zowel inzake timing als inzake procedure. Ik krijg het gevoel dat er een sterke politieke inmenging is die niet conform de afspraken van het Cultuurpact, conform deugdelijk bestuur of conform de eigen statuten is.

De vernieuwing van de raad van bestuur is gepland voor de zomer van 2016. Volgens de statuten is het lidmaatschap voor vijf jaar. Toch heeft de Vlaamse Regering al in 2015 de zetelende raad van bestuur gevraagd ontslag te nemen en de procedure voor de vernieuwing gestart. Volgens de statuten draagt zowel de Vlaamse Regering als de VGC een aantal leden voor. Ze doen dit volgens artikel 9c van het Cultuurpact. Ik wil hier niet zitten voor te lezen uit het Cultuurpact, maar artikel 9c zegt dat het niet gaat over vertegenwoordigers van partijen, maar over onafhankelijke experts.

Er zijn verschillende procedures. Ofwel kiest men voor een procedure waarbij vertegenwoordigers worden aangeduid vanuit de politiek en die volgens een aantal spelregels worden gekozen, ofwel opteert men voor onafhankelijke experts.

De voorgedragen leden zijn professioneel actief geweest binnen meerderheidspartijen of hebben er een heel duidelijke link mee. Dat moet hun expertise of onafhankelijkheid niet per definitie in twijfel trekken, er zijn genoeg mensen actief in partijen die ook heel veel expertise hebben. Het een sluit het andere niet uit. Het is wel van belang dat die partijkleur geen bepalend element is in hun aanstelling. De samenstelling van deze raad van bestuur is toch wel duidelijk politiek gekleurd. Ze is immers perfect in verhouding met de twee meerderheden in de Vlaamse Regering en de Raad van de VGC met een duidelijke verdeelsleutel. Dat lijkt toch op een onterecht gebruik van de procedure uit artikel

9c. Dan is het beter om artikel 9a of 9b te gebruiken ofwel artikel 9c ernstig te nemen. Ook in dat geval kunnen nog altijd experts met een partijkleur worden aangeduid. Er is niets mis met een expert met een partijkleur maar wanneer de verdeling heel duidelijk conform de meerderheden is, dan vermoeden we dat er andere afspraken zijn gemaakt dan louter op basis van expertise.

En dan is er nog de vraag over de manier waarop de aanstelling van die leden is gebeurd. De Vlaamse Regering had het in haar eigen besluit over een eervol ontslag. In een persbericht is ook sprake van het benoemen van een nieuwe voorzitter. U kunt nu zeggen dat dit maar woorden zijn, maar het zijn wel belangrijke woorden. Het is niet aan de regering om een raad van bestuur te ontslaan of te benoemen, dat is de bevoegdheid van de algemene vergadering. Het aanduiden van een voorzitter is volgens artikel 15 van de statuten een mandaat van de raad van bestuur. Het is de regering die leden voordraagt, maar blijkbaar volgt de Vlaamse Regering hier haar eigen procedures en benoemt zij die leden effectief.

Bij de procedure voor de aanstelling van vier onafhankelijke experts worden de regels van deugdelijk bestuur gevolgd. Die procedure moet nog dit voorjaar starten.

Waarom werd de voorziene timing niet gerespecteerd voor de hernieuwing van de raad van bestuur? Vanwaar de versnelling?

Op basis van welke juridische grond heeft de Vlaamse Regering iemand kunnen benoemen in plaats van enkel voordragen? Op basis van welke juridische grond kan de Vlaamse Regering iemand eervol ontslaan?

Gebeurde de samenstelling van de raad van bestuur conform artikel 9c van het Cultuurpact? Op welke manier werden onafhankelijke experts gezocht en geselecteerd? Hoe is hun onafhankelijkheid gewaarborgd en hoe is hun expertise beoordeeld?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mevrouw Van den Brandt, u verwijst naar een passus in de statuten van de vzw Muntpunt en concludeert daaruit dat ik deze, wat de timing betreft, niet zou hebben gerespecteerd. Wie de statuten van dichtbij bekijkt, merkt dat de zaak complexer is. In de vorige versie van de statuten van Muntpunt – een wijziging van de statuten werd intussen op 15 december 2015 goedgekeurd door de algemene vergadering – was er in artikel 5 sprake van twee termijnen. Paragraaf 4 stelde immers: “De duur van het lidmaatschap van de voorgedragen leden van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie is vastgelegd op vijf jaar. Het lidmaatschap is hernieuwbaar. De vernieuwing gebeurt uiterlijk twaalf maanden na de installatie van het Vlaams Parlement en de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.”

Artikel 5, paragraaf 4, bepaalt dus onder meer dat de duur van het lidmaatschap van de voorgedragen leden vijf jaar bedraagt. Aangezien hun mandaat startte op 27 juni 2011 zou dit inderdaad betekenen dat deze leden tot juni 2016 konden aanblijven. De laatste zin van paragraaf 4 vertelt echter een ander verhaal, met name dat de bestuursmandaten uiterlijk twaalf maanden na de verkiezingen vernieuwd moeten zijn. Deze zin had als gevolg dat de volgende hernieuwing uiterlijk in juli 2015 moest gebeuren, gelet op de verkiezingen in 2014.

Omdat we deze legislatuur ook voor de eerste keer rekening moesten houden met de bepalingen van het decreet van 22 november 2013 betreffende deugdelijk bestuur in de Vlaamse publieke sector, meer bepaald aangaande de aanstelling van onafhankelijke deskundigen in de raad van bestuur, heb ik voor de gevolgde timing gekozen.

Ik heb de vernieuwing van de beheersorganen inderdaad ingezet in 2015. Om de onafhankelijke bestuurders tegen juni 2016 gekozen en aangesteld te krijgen door de nieuw samengestelde algemene vergadering, is dit de beste en voor de hand liggende oplossing. Het is de beste oplossing omdat we op deze manier een overeenstemming vinden tussen de onduidelijkheid in het toenmalige artikel 5, paragraaf 4, van de statuten en de verplichte opname van onafhankelijke deskundigen. Ik wil er u verder op wijzen dat bovenstaande onduidelijkheid in de statuten, waarover u het niet had in uw vraag, intussen is rechtgezet door een aanpassing van de statuten in december 2015.

Het besluit van de Vlaamse Regering van 13 november 2015 bepaalt niets over de voorzitter, enkel over de leden die de Vlaamse Gemeenschap voordraagt om te zetelen in de algemene vergadering en de raad van bestuur. De nieuwe voorzitter zal conform de statuten worden voorgedragen door de Vlaamse Gemeenschap, maar worden bekrachtigd door de raad van bestuur. Ik geef wel toe dat de formulering over de voordracht van de leden in het besluit van de Vlaamse Regering van 13 november 2015 inderdaad niet overeenstemt met de exacte bewoordingen van de vzw-wetgeving en de statuten van Muntpunt. Ik garandeer echter dat de praktijk erop neerkomt dat de Vlaamse Gemeenschap wel degelijk deze leden voordraagt, net als de Vlaamse Gemeenschapscommissie dit overigens doet, en de algemene vergadering verantwoordelijk blijft voor de procedure inzake het ontslag en de benoeming van de nieuwe leden, net zoals dat in het verleden het geval was.

In de praktijk zullen de wettelijke en statutaire procedures gevolgd worden waardoor dezelfde onpartijdigheid of onafhankelijkheid van de voorgedragen leden gewaarborgd zal blijven.

De samenstelling van de bestuursleden voorgedragen door de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie verloopt inderdaad conform artikel 9c van het Cultuurpactdecreet, zoals bepaald in artikel 6 van de statuten van Muntpunt. In artikel 9c van het Cultuurpactdecreet is sprake van "de zelfstandige vereniging van specialisten of gebruikers, al dan niet voorzien van een rechtsstatuut waaraan de betrokken overheid het beheer opdraagt. In dat geval zijn de bepalingen van de artikelen 3 en 6 van deze wet van toepassing."

Artikel 3 bepaalt dat de overheidsinstanties de gebruikers en alle ideologische en filosofische strekkingen moeten betrekken bij de voorbereiding en de uitvoering van het cultuurbeleid overeenkomstig de modaliteiten van deze wet. Een ander artikel stelt: "In toepassing van artikel 3 moeten de overheden de gebruikersgroeperingen en de ideologische en filosofische strekkingen volgens een billijke democratische en werkelijke vertegenwoordiging met medebeslissende of adviserende stem betrekken bij het beheer van de culturele instellingen."

De voordracht van de nieuwe leden is dan ook in het licht van bovenstaande bepalingen verlopen, zoals dit bij de vorige aanstelling van de raad van bestuur eveneens het geval was. Er is dus geen wijziging. Daarenboven dient hier het decreet Deugdelijk Bestuur in rekening te worden gebracht. Immers, conform artikel 4 van dit decreet dient minimaal een derde van de bestuursleden een onafhankelijk bestuurder te zijn, dus los van of bovenop de toepassing van het Cultuurpact, waar ik net naar verwees.

Uit het voorbereidend werk van het decreet Deugdelijk Bestuur blijkt dat een onafhankelijk bestuurder iemand is die geen relatie heeft met de organisatie en de aandeelhouders en die een specifieke kennis of ervaring heeft die een bijdrage kunnen leveren tot het bestuur van de organisatie. Dat is een zeer goede omschrijving, maar u begrijpt dat ze nog wat ruimte voor interpretatie laat of zal laten.

Deze bestuurders dienen te voldoen aan de GUBERNA-code ten einde hun volledige onafhankelijkheid te garanderen. Er wordt door Bestuurszaken hiertoe een leidraad en voorbeelden aangebracht: zie op de website <https://www.bestuurszaken.be/checklist-decreet-deugdelijk-bestuur>.

De taak van de raad van bestuur in de selectie van de onafhankelijke bestuurders bestaat erin om de criteria vast te leggen, een open oproep te lanceren en de kandidaat-onafhankelijkebestuurders te vergelijken. De uiteindelijke aanstelling gebeurt door de algemene vergadering. De naleving van het Cultuurpactdecreet zal de correcte toepassing van het decreet Deugdelijk Bestuur niet in de weg staan. We hebben daarover een advies ontvangen van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie in een brief aan ons – de datum daarvan kunnen we u wel bezorgen. De complementariteit van beide decreten, Cultuurpact en Deugdelijk Bestuur, is wel degelijk mogelijk, en dat is ook onze bedoeling.

De samenstelling van de voltallige raad van bestuur, de leden voorgedragen door de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie – wat reeds is gebeurd – en de onafhankelijke deskundigen die nog zullen volgen, zal dan ook in overeenstemming zijn, niet alleen met het decreet Deugdelijk Bestuur, maar ook met artikel 9c van het Cultuurpactdecreet. Zoals hierboven werd aangehaald, zullen de nieuwe leden op die manier minstens dezelfde onafhankelijkheid en deskundigheid bezitten als de vorige raad van bestuur. Een billijke en evenwichtige samenstelling van de raad van bestuur, met uitsluiting van politieke mandatarissen, is dan ook het verwachte eindresultaat.

De ideale samenstelling van zo'n raad van bestuur bestaat niet. We zetten nu een stap verder, bovenop de billijke en evenwichtige verdeling van het Cultuurpact met toepassing van het decreet Deugdelijk Bestuur. Maar dat zal nog wat voeten in de aarde hebben. Het is een vrij omslachtige procedure, daar ben ik me van bewust. Ik ben me ook bewust van de onrust die er momenteel heerst, niet zozeer in de werking van het huis – laten we zeggen gelukkig maar –, maar binnen de bestuursorganen. Ik heb daarover contact met verschillende mensen. Niet dat dat mijn taak is, maar als ik kan bemiddelen en de zaken laten bekoelen, wil ik dat wel doen.

Over een ding wil ik wel duidelijk zijn, en ik zal het plastisch omschrijven: wanneer begint en wanneer eindigt een mandaat? Dat geldt voor mij, dat geldt voor u en dat geldt voor iedereen, ook bestuurders van een dergelijke organisatie. Een mandaat begint wanneer men wordt aangeduid. In uw geval was dat door verkiezingen, in mijn geval voor één keer niet door verkiezingen, maar door een mandaat dat ik van een partij kreeg. De wetgeving maakt het mogelijk dat mensen die niet zijn verkozen, deel kunnen uitmaken van de Vlaamse Regering. Ook voor de mensen die in de raad van bestuur van Muntpunt hebben gezeten – ik gebruik wel degelijk de verleden tijd – is dat zo gebeurd. Dat is een goede zaak. Op het ogenblik dat de kiezers u niet meer zien zitten – ik hoop dat het nog lang duurt eer dat gebeurt –, stopt het mandaat. Als ik een ander telefoontje krijg, dan stopt het mandaat ook. Dat zijn de spelregels, en dat geldt voor elke andere bestuurder in een orgaan zoals Muntpunt. Dat is niet 'jammer genoeg', dat is zelfs goed. Met andere woorden: we zijn geen eigenaar van ons mandaat, en dat is een goede zaak.

Ik heb alle respect en waardering voor het geleverde werk van iedereen – iedereen doet zijn uiterste best om een mandaat tot een goed einde te brengen, daar ga ik van uit –, maar dit zijn de spelregels. Met de onduidelijkheid over de twee termijnen in het begin van mijn antwoord, is er wat speling op de zaak gekomen. Nu landen we wel op de correcte manier, namelijk door toepassing van het Cultuurpactdecreet en – dat is een novum, wat ik als positief beschouw – de toepassing van het decreet Deugdelijk Bestuur met de onafhankelijke bestuurders.

Ja, het is wat ingewikkeld en omslachtig geweest, maar wanneer de volledige raad van bestuur zal worden aangesteld door de algemene vergadering, zullen dat evenwicht en die billijkheid misschien niet perfect zijn, maar dan toch in de geest van het Cultuurpactdecreet en naar de letter van dat decreet en van het decreet Deugdelijk Bestuur zijn gebeurd.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Elke Van den Brandt (Groen): Minister, er zijn drie luiken. Het eerste luik gaat over de timing. Er is onduidelijkheid. Was er alleen dat luik geweest, dan kun je erover discussiëren over welk van de twee het gaat. Laat je de bestuurders hun vijf jaar uitdoen of ga je toch naar twaalf maanden? Als mensen een engagement aangaan voor vijf jaar, dan willen ze dat niet per se tien jaar volhouden. Ze zullen niet zomaar blijven zitten op dat mandaat omwille van het mandaat, maar omdat ze dat engagement willen nemen. Als dat wordt gecombineerd met andere zaken, dan is er wel iets meer. Je moet spelregels volgen, maar het is ook belangrijk dat de politiek die spelregels naar de letter en de geest ernstig neemt en goed volgt.

Dan heb ik het over de samenstelling. Eerlijk gezegd heb ik daar in uw antwoord het meest moeite mee. Je kunt een raad van bestuur op verschillende manieren samenstellen. Hier heb je drie groepen mensen in die raad van bestuur. Er zijn mensen die worden voorgedragen vanuit de Vlaamse Regering en mensen die worden voorgedragen vanuit de VGC. Minister, ik volg u als u zegt dat uw woorden misschien ongelukkig waren, maar dat dat wel degelijk de procedure is. Het gaat niet om benoemen en ontslaan en dat is belangrijk. Het is weer een elementje in dat dossier, en daarom nam ik het erbij. Een derde groep zijn de onafhankelijke bestuurders. Voor hen loopt er een procedure. Ik ga ervan uit dat er een oproep wordt gelanceerd en dat dat volgens de regels van het decreet Deugdelijk Bestuur gebeurt.

Maar die twee groepen vanuit de Vlaamse overheid en de raad van de VGC kun je nog op verschillende manieren samenstellen. Je kunt dat volgens het Cultuurpact op drie manieren doen. Hier wordt expliciet gekozen voor 9c, wat wil zeggen dat het ook om onafhankelijke experts gaat, dat het niet om een vertegenwoordiging van politieke stromingen of filosofische stromingen gaat, dat het niet gaat om een rechtstreekse partijvertegenwoordiging. Dat zijn dan natuurlijk ook wel experts, maar er wordt niet gestreefd naar een samenstelling volgens de verkiezingsuitslagen waarbij men dan de regel-D'Hondt moet volgen. Mocht het de regel-D'Hondt zijn, dan zouden we naar een andere samenstelling gaan.

Er wordt gegaan naar onafhankelijke experts, maar dan vind ik het ongelooflijk frappant dat toevallig al die onafhankelijke experts, die niet vanuit de partijen zijn aangestuurd, wel allemaal exact in lijn zijn met de samenstelling van de meerderheden in Vlaanderen en in de raad van de VGC. Als het doel is om het vanuit de partijen te doen, gebruik dan gewoon procedure a of b en maak het eerlijk en transparant zodat duidelijk is voor de mensen dat er een politieke band is. Daar is op zich niets mis mee, dat moet hun expertise niet in twijfel trekken, maar dan speel je het correct volgens de geest en de letter van het Cultuurpact. Het is belangrijk dat we allemaal dat Cultuurpact een warm hart toedragen en dat we willen dat dat niet ondermijnd wordt. Speel het dan correct volgens die procedure, en dan is het voor iedereen duidelijk.

We hebben er met zijn allen voor gekozen om naar 9c te gaan, naar experts. Ik ga ervan uit dat u zult ontkrachten wat ik zeg, namelijk dat dit puur volgens de meerderheden in Vlaanderen en in de VGC is. Ik hoop van harte dat ik me daarin vergis. Hoe hebt u de expertise van die mensen nagegaan? Op welke manier zal de onafhankelijkheid van hun functioneren gegarandeerd worden?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik kan alleen deels herhalen wat ik daarnet gezegd heb. De bedoeling moet zijn dat we een goede raad van bestuur hebben. We hadden er een, en ik denk dat we er een goede zullen hebben in de toekomst. Daarom moet die niet dezelfde blijven. Dat is nu eenmaal hoe raden van bestuur, ook in andere organisaties, veranderen.

Wij zijn het niet eens over het juiste aanknopingspunt van het juiste artikel 9a, 9b en 9c in het Cultuurpact. Desalniettemin blijft het Cultuurpact wel degelijk de garantie op die evenwichtige vertegenwoordiging. Ik kan u aangeven dat dat voor de toekomstige raad van bestuur wel degelijk het geval is. Ik kan niet antwoorden op uw vraag hoe dat in het verleden gebeurd is. Met andere woorden, mocht daaraan ten grondslag liggen dat sommigen zouden denken – ik zeg niet dat u dat gezegd hebt, maar het wordt een beetje in het debat gebracht – dat de vorige raad van bestuur meer onafhankelijk zou zijn dan de huidige, dan denk ik dat dat niet klopt. Ik bedoel daarmee: de 'founding fathers' van het Cultuurpact hebben gezocht naar een manier om een evenwichtige en billijke verdeling van die mandaten te hebben. Dat is niet perfect. In die zin is er altijd een spanningsveld tussen een aanduiding, in dit geval door een overheid, in pakket, Vlaamse Gemeenschap of VGC, en de onafhankelijkheid van die bestuurders.

Ik vind het ook goed dat mensen een intellectuele onafhankelijkheid hebben of behouden. Ik weet niet precies hoe het door de vorige overheden en de vorige raad van bestuur gedaan is. Volstrekte onafhankelijkheid bestaat niet, maar ik hoop dat dat in dit geval wel kan of zal gebeuren met de toepassing van het decreet Deugdelijk Bestuur, dat zal de toekomst uitwijzen. Maar ook daar hebben wij een slechte Belgische of Vlaamse of Brusselse gewoonte om dan te kijken waar die persoon gestudeerd heeft of met wie die op café is gegaan. Ik wil het niet op flessen trekken, ik vind het een ernstig debat, maar dan wordt er gezegd: dat is iemand vanuit die hoek. Ja, vanuit een hoek, maar tegelijkertijd heeft die persoon toch altijd een bepaalde onafhankelijkheid en primeert de deskundigheid. Daar durf ik mijn hand toch voor in het vuur te steken, voor de vorige, zelfs al was ik daar niet bij betrokken, maar ook voor de nieuwe.

Ik houd met voldoende beleidsparameters rekening. Het Cultuurpactdecreet, zelfs al zijn we het niet eens over hetzelfde artikel, en het decreet Deugdelijk Bestuur zorgen ervoor dat er een evenwichtige verdeling is en dat er verschillende stromingen en strekkingen aan bod zullen komen, maar tegelijkertijd wordt de deskundigheid van alle bestuurders en de onafhankelijkheid van een aantal bestuurders daarbij ook gegarandeerd. Meer kan ik u niet zeggen. Als daar nog slechte dingen over blijven hangen, dan zij het zo. Dat is dan maar wat het is.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Elke Van den Brandt (Groen): Ik denk niet dat we een meningsverschil kunnen hebben over welk artikel er moet worden gebruikt. In het statuut staat dat het 9c is. Daarover mogen wij zelfs niet van mening verschillen. Dat is het. Wat 9c is, staat ook heel duidelijk in het Cultuurpact. Daar staat wel degelijk dat het om experts gaat.

Mijn vraag is nu: hoe hebt u hun expertise beoordeeld? Ik wil die expertise van die mensen niet in twijfel trekken, integendeel. Bij sommige mensen is het geen kwestie van mee op café te hebben gezeten, maar op een politieke fractie te hebben gewerkt. Dan kun je toch wel zeggen dat er een zekere politieke affiniteit is. Maar goed, tot daar aan toe. Mijn vraag is: hoe hebt u die expertise beoordeeld? U antwoordt: we hebben de verschillende politieke stromingen in overweging genomen. Dan maak ik mij zorgen, want het is niet de bedoeling de politieke stromingen daarin evenwichtig aan te brengen. Als dat wel de bedoeling

was, dan moesten we de regel-D'Hondt toepassen. Dat is niet gebeurd. Op basis van het antwoord dat u geeft, meen ik dat u het Cultuurpact niet hebt gerespecteerd en dat vind ik betreurenswaardig.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.